

Чл. 558. Ако мѣнителницата е била приета за цѣлата сума или за частъ отъ нея, не може да се иска обезпечение за приетото количество, освѣнъ въ слѣдующитѣ случаи :

- 1) когато приемателтъ е обявенъ за несъстоятеленъ, или пъкъ е прѣхвърлилъ имотитѣ си ;
- 2) когато е спрѣлъ платкитѣ си, и
- 3) когато се е доказало при нѣкое взискание, че срѣдствата му не достигатъ за исплащание дълговетѣ му.

Отдѣление 8.

За падежа и за заплащанieto на мѣнителницитѣ.

Чл. 559. Мѣнителницата трѣбва да се заплаща на падежа. Ако падежтъ е началото на мѣсеца, заплащанieto трѣбва да стане на първия день отъ мѣсеца ; ако падежтъ е срѣдата на мѣсеца, заплаща се на петнадесетия день, а ако падежтъ е края на мѣсеца, заплаща се на послѣдния день отъ мѣсеца.

Ако е опрѣдѣленъ мѣсецътъ или деньтъ и мѣсецътъ, безъ да се покаже годината, за година трѣбва да се счита онази, въ която е издадена мѣнителницата. Ако означениятъ день е вече истекълъ, падежтъ се прѣнася въ слѣдующата година.

Чл. 560. Мѣнителница съ срокъ на прѣдявление трѣбва да се заплаща, щомъ бжде прѣдставена. За срока, въ течението на който трѣбва да бжде прѣдставена мѣнителницата и за неупазване тоя срокъ, приспособяватъ се правилата, опрѣдѣлени въ чл. 546-й.

Чл. 561. Въ мѣнителницитѣ, платими въ опрѣдѣленъ день отъ прѣдявлението или отъ издаванието, трѣбва да се пази́тъ слѣдующитѣ правила, за да се опрѣдѣли падежтъ: